

[Tinning]

materiale, den er; der er nemlig forskellige typer kødhamre for dem, der ikke er klar over det.

Fru Aase Olesen kan nu fremover markere til tingets højtærede formand på to måder. Den ene er med hammer. Når armen løftes med hammer, er det tegn til hr. Thor Pedersen med flere om at blive siddende, og det er et tegn til tingets højtærede formand, at både det radikale venstre samt samtlige regeringspartiers ordførere frabeder sig ordet. (*Munterhed*). Der er altså tale om en forenkling af arbejdsgangen.

Når vi har valgt at overrække fru Aase Olesen en hammer fremstillet i træ og ikke, som man kunne, en hammer enten fremstillet af aluminium eller af træ med aluminiumsbeklædning for enderne, er det, fordi hr. Thor Pedersen kunne tænkes – hvad han var lige ved under andenbehandlingen – at overse dette tegn. Ganske vist udfolder det sig stort set lige ud for hr. Thor Pedersen, men alligevel – tegnet kunne overses, og så kan fru Aase Olesen jo bruge hammeren til et par diskrete bank i bordpladen med hammeren, og det siger sig selv, at hvis spidserne var aluminiumsbeklædte, ville vi ødelægge møblementet herinde, og det har jo ikke nogen interesse i. Derfor har vi valgt en træhammer.

Men fru Aase Olesen kan også markere på en anden måde; fru Aase Olesen kan vælge at løfte sin hånd uden hammer. Det vil traditionen tro være et tegn til tingets højtærede formand om, at fru Aase Olesen ønsker at udtale sig, og det vil samtidig være et tegn til presselovens medlemmer. Det vil nemlig fortælle, at fru Aase Olesen og måske også flere ordførere fra regeringspartierne nu ønsker at udtale sig i en socialpolitisk sag, og når det er tilfældet, kan pressen vide, at den sag ikke er særlig vigtig.

Formanden:

Er der nogen, der ønsker at udtale sig om lovforslaget. Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget

vedtoges med 77 stemmer (KF, V, RV, CD, FP, KrF og FD) mod 66 (S, SF og VS).

Formanden:

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af lovforslag nr. L 226:

Forslag til lov om ændring af lov om hjemmesygeplejerskeordninger, lov om sundhedsplejerskeordninger, lov om skolelægeordning og lov om offentlig sygesikring m.fl. (Ændring af regler om finansiering).

(Fremsat 24/4 85. Første behandling 30/4 85. Betænkning 23/5 85. Anden behandling 28/5 85).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Henning Rasmussen (S).

Jeg kan godt forstå, at tingets medlemmer har lyst til en befriende latter midt i al tristheden, men jeg må ærligt tilstå, at jeg egentlig synes, at sagerne er alvorlige nok, og i alt fald er den lovgivning, der lige er vedtaget, og de lovgivninger, der om kort tid er vedtaget, uhyre alvorlige for mange mennesker og for mange kommuner.

Statsministerens tale i går var den hidtidige rekord med hensyn til at tage æren for de forbedringer, der er sket på nogle områder, bl.a. med hensyn til underskuddet på statens budget.

Det var også den hidtidige rekord med hensyn til at skjule ubehageligheder for befolkningen eller søge at gøre det – de ubehageligheder, der ligger i, at skævhederne i det danske samfund er hastigt voksende i disse år. Statsministeren sagde f.eks. ikke – og det er det med at tage æren for noget, jeg er inde på – at regeringen har skaffet sig mere end ¼ af forbedringen på statens budget ved at hente den i kommunernes kasser. Det blev heller ikke sagt, at regeringen tager æren for den økonomiske forbedring, der følger deraf, og at de, der har slæbet med at forklare det, der sker, er kommunalbestyrelser og amtsråd.

Det er ydermere sådan – det har vi jo set gentagne eksempler på – at ministrene over-